

Hoera, ik kan lezen!

Om zelf te lezen • Om voor te lezen
Met veel tekeningen • Met letters die prettig lezen
ook als je dyslexie hebt

Vandaag is Luna zeven jaar.
Waar kan haar pakje zijn?
Op zolder?
Daar mag Luna niet komen.
Mama leert op zolder haar spreuken.
Want ze is een heks.
Maar Luna wil alleen haar pakje zoeken.
Dat kan toch geen kwaad?

LEESNIVEAU

AVI	S	3	4	5	6	7	P	
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P

Heksen, draken, verjaardag
Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

ISBN 978 90 5116 995 9

9 789051 169959

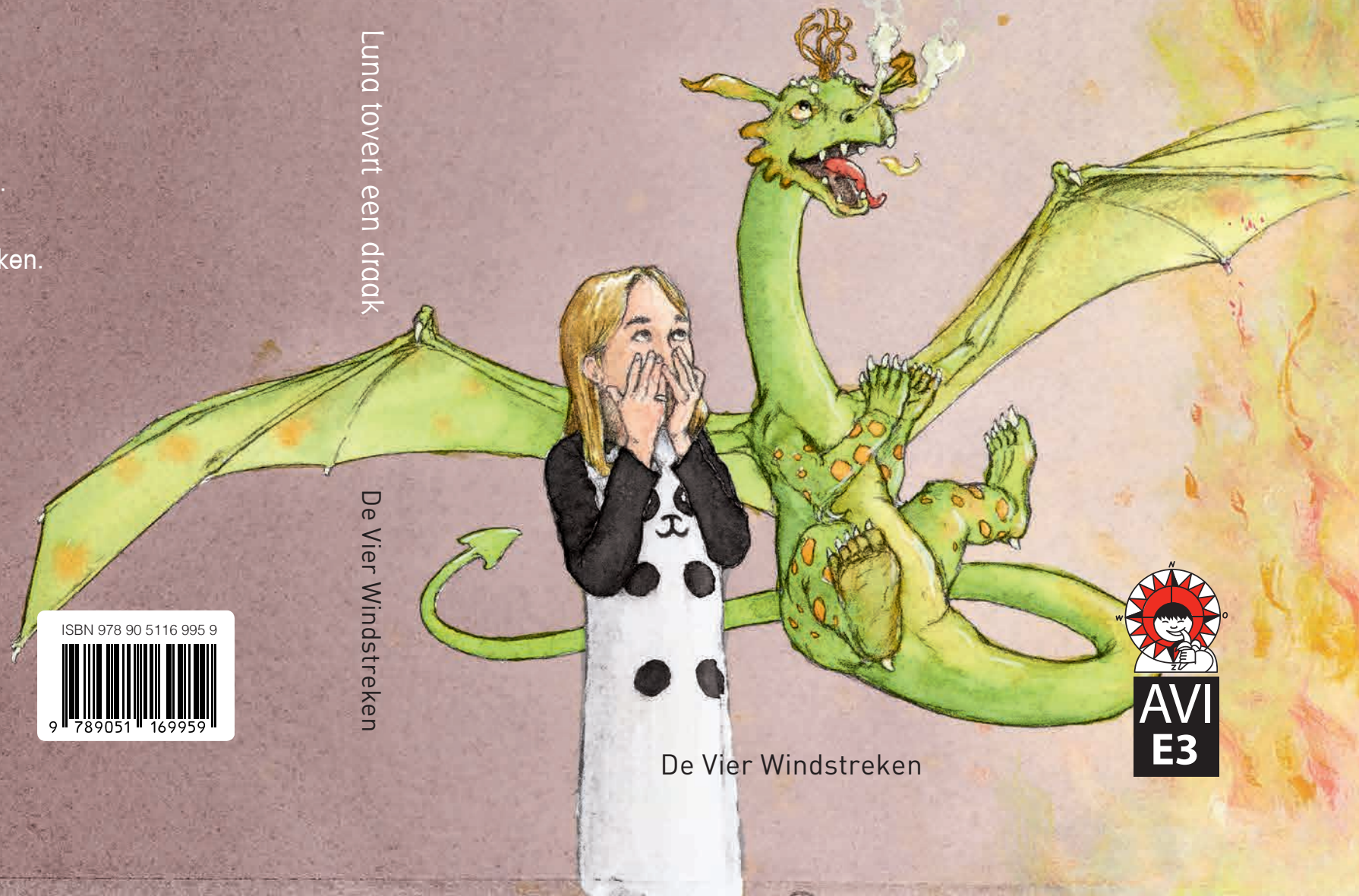

Berndes - Van Rijn Luna tovert een draak

De Vier Windstreken

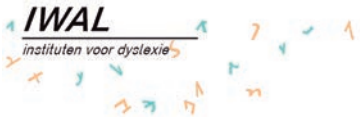
Monique Berndes
Melchior van Rijn

Luna tovert een draak

De Vier Windstreken

Met dank aan IWAL Instituten voor Dyslexie voor het beschikbaar stellen van het lettertype dat wordt gebruikt in de serie "Hoera, ik kan lezen!". Dit lettertype is speciaal bedoeld voor mensen die moeite hebben met lezen.

Hoera, ik kan lezen!

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2014 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Monique Berndes
Illustraties van Melchior van Rijn
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in België
AVI E3 / NUR 287 / ISBN 978 90 5116 995 9

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Monique Berndes

Melchior van Rijn

Luna tovert een draak

De Vier Windstreken

Luna is net wakker.
Buiten is het donker,
want het is nog heel vroeg.
Maar Luna kan niet meer slapen.
Vandaag is ze zeven jaar.
Ze krijgt vast iets leuks van papa en mama.
Maar wat zou het zijn?
Het boek *Sinterklaas is toch geen dief?*
Een leuk spel, kralen of klei?
Een konijn of een vogel?

Luna kan niet meer wachten.
Ze rent naar de kamer van papa en mama.
“Ik ben vandaag al zeven jaar!” juicht ze.
“Mag ik mijn pakje alvast hebben?”
Mama doet een oog open.
Ze kijkt op de klok naast haar bed.
“Het is pas zes uur, Luna,” gaapt ze.
“Laat ons nog maar even slapen.”

Luna stampde de kamer uit.
“Ik wacht al een heel jaar op mijn pakje.
En nu moet ik wachten tot zij wakker zijn.
Ik zoek mijn pakje zelf wel!”

Luna rent de trap af.
Ze zoekt in de keuken naar haar pakje.
Ze kijkt in alle kasten.
Ze kijkt zelfs in de koelkast.
Maar er is geen pakje te zien.

Dan zoekt Luna in de kamer,
in de kast, bij de bank en onder het tapijt.
Luna zoekt en zoekt,
maar ze vindt haar pakje niet.

Luna ploft op de bank neer.
Waar kan mijn pakje dan zijn? denkt ze.
Als het maar niet bij papa en mama ligt.
Daar kan ze nu niet zoeken.
Dan worden ze wakker.
Luna denkt diep na.
Er is nog een plaats waar het kan liggen.
Op de zolder!

Maar daar mag ze niet komen.
De zolder is alleen van mama.
Daar liggen haar spullen.
En daar leert ze haar spreuken.
Mama is een heks.
Luna ook, maar zij mag nog niet heksen.
Mama vindt haar daar nog te jong voor.

